

चीरी घनाक्तो मेखलीकृतः MBh. 13, 973. — 2) m. ein Bein. Vālmiki's (mit Bezug auf Rāma's Sohn Kuça; vgl. कुशीवश) H. 846.

कुशिनगर n. oder नगरी f. (कुशिन् + न) N. pr. der Hauptstadt der Malla Burn. Intr. 83, N. 2. 389. SCHIEFNER, Lebensb. 290 (60). LIA. I, 549. — Vgl. कुशनगर.

कुशिम्वि (1. कु + शि) N. einer Pflanze Suçr. 1, 199, 9. — Vgl. शिम्वि, शिम्वि und कुसिम्वी.

कुशीद n. 1) = कुसीद Wuchergeschäft BHAR. zu AK. 2, 9, 4 im ÇKDr. Hār. 167. — 2) roth's Sandelholz MUṆḌAMĒT. im ÇKDr.

कुशीरक gaṇa सख्यादि zu P. 4, 2, 80.

कुशीलव m. 1) Barde, Schauspieler M. 3, 155. 8, 63. 102. 9, 225. MBh. 13, 4280. MĀKĒH. 2, 8. MĒLAT. 4, 4. Nach den Lexicogr.: = चारण AK. 2, 10, 12. H. 329. an. 4, 303. = नट und याचक MED. v. 38; statt याचक hat H. an. याचक. — 2) ein Bein. Vālmiki's H. an. MED. — 3) du. N. pr. der beiden Söhne Rāma's, welche sonst कुश und लव heissen, TRK. 2, 8, 4. H. 704. R. 1, 4, 2. 3. 15. 31. Ohne Zweifel sind die Namen der Söhne erst aus dem appell. कुशीलव gebildet worden. — In dem Worte hat man wohl mit Recht 1. कु und शील gesucht.

कुशीवश m. ein Bein. Vālmiki's TRK. 2, 7, 18. — Vgl. कुशिन् und कुशीलव.

कुसुम्भ m. Krug, Wassertopf der Einsiedler Hār. 64. — Vgl. कुसुम्भ.

कुसूल m. 1) Kornkammer, Kornboden H. 1013. कुसूलधान्यक der sein Korn in Kornkammern birgt, der einen grossen Vorrath von Korn hat M. 4, 7. JĀG. 1, 128. कुसूलापूर्णाकैः Hār. Pr. 19. तत्पुत्रं कुसूले धत्वा 66, 13, 18. कुसूलादवताप 19. ये विद्वद्वा अन्धावटकुसूलगुहादिषु भूतानि निरुन्धन्ति Buḡ. P. 5, 26, 34. — 2) Hülsenfeuer (तुषानल) GĀṬADH. im ÇKDr. — Viell. in 1. कु + सूल zu zerlegen. — Vgl. कुसूल.

कुसूलविल (कु + विल) n. P. 6, 2, 102.

कुशेशय (कुशे, loc. von कुश, + शय) 1) adj. im Grase liegend (?) MBh. 13, 1698. — 2) m. a) N. eines Baumes (s. कर्णिकार) ÇARDAK. im ÇKDr. — b) (als Syn. von Wasserlilie; vgl. AK. 2, 3, 22) der indische Kranich ÇKDr. (neutr.). — c) N. pr. eines Berges in Kuçadvīpa VP. 199. — 3) n. eine Wasserlilie AK. 1, 2, 3, 39. H. 1169. क्रुदश्च कुशवानेष यत्र पद्मं कुशेशयम् MBh. 3, 10553. कुशेशयाकोशविशालनेत्राः (f.) कुशेशयापीडः वभूषिताश्च । कुशेशयानां रविबोधितानां बद्धः श्रियं ताः सुरवारमुध्याः ॥ HARIV. 5428. ऽदल R. 2, 94, 23. ऽरुन्धत् ÇAK. 86. कुशेशयाताम्रतलेन (करेण) RAGH. 6, 18. कुशेशयात् 18, 3. RĪGĀ-TAR. 1, 88, wo TROYER कुशेशयात् ohne alle Noth als Beinamen von Kuça auffasst; statt कुशेशयात् steht LIA. 1, 476. N. fälschlich कुशेशय.

कुश्रि m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. Br. 10, 5, 5, 1. कुश्रि 6, 5, 9. 14, 9. 4, 33. Ind. St. 1, 70 u. s. w. — Vgl. गुश्रि.

कुश्रुत (1. कु + श्रुत) adj. schlecht gehört PAṆKAT. V, 1.

कुश्रुध (1. कु + श्रुध) n. eine kleine Grube VJUTP. 125.

कुष्, कुक्षीत् DUTUP. 31, 46 (निष्कर्षे); अकोषीत् Sch. zu P. 3, 1, 45. 7, 2, 4. 8, 2, 28. कुषिता P. 1, 2, 7. Vop. 26, 204. 1) reissen, zerreißen, herausreißen: पुनासम् — जीवत्तमेव कुक्षीति वृकीव कुकुटम्बिनी KATHIS. 23, 27. शिवाः कुक्षीति मासानि BHATT. 18, 12. ततो ऽकुक्षीदशमीवः क्रुद्धः प्राणान्वनिकसाम् 17, 80. कुषिता जगतां सारम् 7, 95. Auch कुषीति (vgl.

u. निस्): तान्गृधा रुषा मम कुषत्यधिपाडनेतुः Buḡ. P. 3, 16, 10. reflex. कुष्यति und कुष्यते P. 3, 1, 90. कुष्यति (कुष्यते) पादः स्वयमेव Sch. Vop. 24, 9. — 2) prüfen (निष्कर्षे = इयतापरिच्छेदे) KAVIKALPADR. im ÇKDr.

— अनु entlang reißen (?): तूनेनानुकुक्षीति = अनुतूलयति P. 3, 1, 25, Sch.

— अभि an Etwas zerren: न वालकर्णनासः श्रोतोदशनविवराण्यभिकुक्षीयात् Suçr. 1, 143, 2.

— अघ, तूलैरवकुक्षीति = अघतूलयति Vop. 21, 17.

— निस् mit und ohne Bindevocal P. 7, 2, 46. 47. निष्कोषिता und निष्कोष्टा, निष्कोषितम् und निष्कोष्टम् Sch.; निरकोषीत् und निरकुक्षत् Vop. 8, 46. 16, 5; aber stets निष्कुषित P. Vop. 26, 107. herausreißen, durch Herausreißen von Stücken verletzen, zurücken: निष्कोषितव्यानिष्कोष्टं प्राणान्दशमुखात्मजात् । आदाय परिघं तस्यै वनान्निष्कुषितदुः ॥ BHATT. 9, 30. चिरकालोषितं वीर्यं कीटनिष्कुषितं धनुः 3, 12. उपात्तयोर्निष्कुषितं विक्रमैः — भुजच्छेदम् RAGH. 7, 47. कैवर्निष्कुषितं (si.) शभिः कवलितं वीचीभिरान्दलितम् GĀṆĪSTOTRA im ÇKDr. u. निष्कुषित (= निष्कोषित). Auch निष्कुषति (vgl. u. dem simpl.): तममत्र — यमपुरुषा अयस्म-पैरग्रापिष्टैः संदेशैश्च निष्कुषति BHḡ. P. 5, 26, 19. Nach H. an. 4. 112 bedeutet निष्कुषित 1) वर्जित, 2) कृतवच्, 3) लघूकृत.

कुषाण्ड (1. कु + षाण्ड) m. N. pr. eines Priesters PAṆKAV. Br. in Ind. St. 1, 35. LĀṬ. 10, 20, 10.

कुपल schlechte Schreibart für कुशल BHAR. zu AK. im ÇKDr.

कुषवा (1. कु + सव) f. nach Śiṣ. N. pr. einer Rākshasi: ममञ्चनं वा कुषवा जगार RV. 4, 18, 8.

कुषौक 1) adj. brennend MED. k. 70. — 2) m. a) Feuer Uṇ. 3, 76. H. c. 168. MED. — b) Sonne Uṇ. MED. — c) Affe MED. — Vgl. कषाक.

कुषार m. N. pr. eines Mannes COLEBR. Misc. Ess. I, 43. Geschlossen aus कौषारव.

कुषित ind. excellently WILS. nach WILKINS. — Es ist wohl कुवित् (s. कुविद्) gemeint.

कुषित adj. mit Wasser vermischt UṆḌIK. im ÇKDr. — Vgl. कुशित. कुषीतक m. 1) ein best. Vogel TS. 5, 5, 3, 1. — 2) N. pr. eines Mannes PAṆKAV. Br. in Ind. St. 1, 34, N. P. 4, 1, 124. ÇAK. zu BH. ĀR. Up. 3, 5, 1. pl. seine Nachkommen gaṇa उपकादि zu P. 2, 4, 69. Vgl. कौषीतक, कौषीतकि, कौषीतकेय.

कुषीद (schlechte Schreibart für कुसीद) n. Wucher BHAR. zu AK. 2, 9, 4. ÇKDr. — Nach WILS. auch adj. indifferent, apathetic, inert.

कुषीदिन् m. N. pr. eines Lehrers VP. 282.

कुषुभ्य्. कुषुभ्यति werfen oder tadeln, geringachten (तेषु) gaṇa क-पाडादि zu P. 3, 1, 27.

कुषुम्भ m. Giftbläschen eines Insects: भिनन्नि ते कुषुम्भं यस्ते विषधानः AV. 2, 32, 6. — Vgl. कुसुम्भ.

कुषुम्भक m. nach Śiṣ. so v. a. नकुल RV. 1, 191, 16.

कुष्कु (?) in काण्डकुष्कु.

कुष्ठ Uṇ. 2, 2. (1. कु + स्थ) P. 8, 3, 97. 1) m. n. AK. 3, 6, 4, 34. n. nach den übrigen Lexicographen, im Veda m. a) ein best. heilkräftiges Kraut (gegen die Krankheit तक्मन् gebraucht); gilt in den medic. Büchern für Costus speciosus oder arabicus, AK. 2, 4, 2, 14. TRK. 2, 4, 28. 3, 3,